

гр. Перник, 24.04.2013г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на трети април през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ:Игнат Георгиев

По докладваното от съдията административно дело № 26 по описа за 2013г. на Административен съд Перник, при участието на секретаря И.И.***, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Р.Е.В.,*** срещу заповед с рег. № 1 от 02.01.2013г. на началника на сектор Пътна полиция при ОД на МВР-Перник за налагане на дисциплинарно наказание "порицание". В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, като издаден от некомпетентен орган, постановен при неизяснена фактическа обстановка и при неспазване на процедурата за образуване и провеждане на административно производство. Иска се отмяната на заповедта ведно с произтичащите от това законни последици. Претендира се присъждане на направени по делото разноски.

Ответната страна- началника на сектор Пътна полиция при ОД на МВР-Перник не изпраща представител и не взима отношение по жалбата.

Съдът, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Жалбата е депозирана в законоустановения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок. Видно от отразеното върху заповедта, същата е получена лично срещу подпис от жалбоподателя на 04.01.2013г., а жалбата против нея е депозирана в сектор "ПП-КАТ" на 15.01.2013г.. Административен съд Перник намира подадената жалба за допустима, като подадена в срока и от лице, пряко засегнато от административния акт, поради което са дължи разглеждането ѝ по същество.

Разгледана по същество е основателна.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е заповед с регистрационен рег. № 1 от 02.01.2013г. на началника на сектор Пътна полиция при ОД на МВР-Перник за налагане на дисциплинарно наказание, с която на основание чл. 224, ал. 2,

т. 2 и чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, във връзка с чл. 227, ал. 1, т. 11 от ПП на ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца на Р.В., за извършено нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че на 30.10.2012г., около 15.50ч. в гр. Перник, кв. "Църква" служителя е напуснал границите на разпоредената му за обслужване територия без разрешение или разпореждане от ОДЧ, като в последствие служебният автомобил управляван от жалбоподателя е блъснат от движещ се товарен автомобил. В мотивната част на оспорената заповед е посочено, че извършеното деяние представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 227, ал. 1, т. 11 от ПП на ЗМВР, а именно неизпълнение на служебни задължения. Предмет на съдебното производство е законосъобразността на тази заповед.

Жалбоподателят е на работа в органите на МВР от 2009г., като последно е заемал длъжността младши автоконтрольор II-ра степен в група "Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност" на сектор "Пътна полиция" към отдел охранителна полиция при ОД на МВР-Перник, видно от приложена по делото кадрова справка.

Във връзка с докладни записки с вх. № 18949 от 31.10.2012г. и 13221 от 01.11.2012г., директора на ОД на МВР-Перник е разпоредил със заповед № 1484 от 08.11.2012г. извършване на проверка във връзка с настъпило пътно транспортно произшествие на 30.10.2012г. с МПС, числящо се на ОД на МВР-Перник и е определил състав на комисията, която да провери случая и да изготви писмена справка. По делото не са ангажирани доказателства, от които да е видно комисията да е искала обяснения по случая от жалбоподателя, но такива с рег. № 13670 от 09.11.2012г. фигурират по делото.

По делото са налични докладни записки с вх. № 13677 от 09.11.2012г. от ст. полицай И.И.***, № 13655 от 09.11.2012г. от М.П.*** и № 12883 от 21.11.2012г. от П.Х.***, които не се установява да са изискани по реда на АПК от комисията във връзка с административното производство. В същите са отразени единствено факти свързани със станалото ПТП.

Комисията в справка рег. № 21901 от 11.12.2012г. е дала становище до Директора на ОД на МВР, че са налице достатъчно данни, че В.*** е извършил нарушение на служебната дисциплина като на 30.10.2012г., около 15.50ч. в гр. Перник, кв. "Църква" е напуснал границите на разпоредената му за обслужване територия без разрешение на дежурния в ОДЧ. Така описаното е в нарушение на чл. 117, т. 3 от Инструкция № Из-2295/2006г. за патрулно постовата дейност. Върху справката директора на ОД на МВР е положил резолюция "За налагане на дисциплинарно наказание от началник сектор "ПП" с дата 11.12.2012г. и подпис. На 14.12.2012г. жалбоподателят е запознат с констатациите отразени в справката. С вх. № 22900 от 28.12.2012г. са депозираны обяснения на В.***, а началника на сектор ПП при ОД МВР Перник П. С.*** е поставил върху тях на 20.12.2012г резолюция "Запознат".

Във връзка със станалото пътно транспортно произшествие са приложени по делото обстоятелствен протокол, скица на пътно транспортно произшествие, констативен протокол, протокол за медицинско изследване за употреба за алкохол или друго упойващо вещество, експертна справка. От тези доказателства се установява, че В.*** е участник в ПТП и че същият не е употребявал алкохол и упойващи вещества по време на инцидента. Не се установяват обстоятелства свързани с дисциплинарното нарушение.

В хода на съдебното производство се събраха гласни доказателства. От разпита на М.И.П.***, старши на сътава на автопатрул 219 се установява, че в изпълнение на устно разпореждане по радиостанцията дадено от дежурния, след като с В.*** са се позиционирали на пост на портала на завод Пектин, колегата /жалбоподателя/ му се е оплакал от болки в стомаха и му е казал, че е необходимо спешно да посети тоалетна. Свидетеля твърди, че на мястото, където са изпълнявали разпореждането тоалетна няма, а е било около 15.00 часа и е светло. Единствената причина, поради която жалбоподателя е напуснал мястото е незабавната физиологична нужда. В тази последователност е и докладната записка изхождаща от свидетеля, приложена по делото.

Свидетеля Г.Р.*** познава и двамата полицаи и е пряк очевидец на разговора между разпитания свидетел П.*** и жалбоподателя. Същия е чул: "Р.*** казва на П.***, че го боли стомаха" и тръгна с колата.

Показанията на разпитаните свидетели се ценят и възприемат от състава, не само, че са дадени под страх от наказателна отговорност, а и защото са логични, последователни, взаимно подкрепящи се и допълващи се, а и житейски оправдани.

Атакуваната заповед е издадена по реда на чл. 231 от ЗМВР, на основание чл. 224, ал. 2, т. 2 и чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и чл. 227, ал. 1, т. 11 от ПП на ЗМВР. Заповедта е издадена в писмена форма от компетентен орган по чл. 228, т. 4 от ЗМВР – началник на "сектор", поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Съгласно чл. 231 от ЗМВР редът за налагане и изпълнение на дисциплинарите наказания се урежда с Правилника за прилагане на закона. Чл. 231 от ПП от ЗМВР постановява, че дисциплинарно производство се образува при наличие на повод и данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от държавен служител на МВР. На основание чл. 238а от ПП на ЗМВР, в случая не е необходимо издаването на изрична заповед за образуване на дисциплинарното производство. Издаването на такава заповед се изисква от ЗМВР само за определен кръг от нарушения, сред които процесното не попада. По делото са налични писмени обяснения на наказания служител, поради което дисциплинарно наказващият орган не е длъжен да изслуша служителя, извършил нарушението, ако той е дал писмени обяснения, съгласно чл. 237, ал. 4 във вр. с чл. 229, ал. 1 от ЗМВР. Настоящият състав намира, че обясненията на жалбоподателя не са били взети

предвид и обсъдени в процедурата по издаване на процесната заповед. Видно от резолюция от 11.12.2012г. поставена от директора на ОД на МВР върху справка рег. № 21901/11.12.2012г. е дадена инструкция още на 11.12.2012 г. да бъде "наложено дисциплинарно наказание". Самият жалбоподател е запознат със справката по-късно - на 14.12.2012г.. Същият е дал писмени обяснения във връзка със справката едва на 28.12.2012 г., като резолюцията за изготвяне на заповед за налагане на дисциплинарно наказание е положена още на 11.12.2012г. Предвид на това, не следва да се приеме, че дисциплинарният орган е провел законосъобразно процедурата по установяване на фактите и обстоятелствата във връзка с нарушението и снемане на обясненията на жалбоподателя. Правото на защита на жалбоподателя е било накърнено, тъй като е запознат със справката и констатациите в нея, едва след като директорът на областната дирекция на МВР вече е разпоредил какво да направи началника на сектор Пътна полиция. Т.е. в случая дисциплинарно наказващия орган не е разполагал с оперативна самостоятелност и не е имал възможност за преценка. Последвалите действия се приемат като такива по изпълнение на заповед на по-горестоящия орган, т.е. като действия при условията на обвързана компетентност което е недопустимо в това производство. Въз основа на изложеното състава приема, че не е спазена разпоредбата на чл. 229, ал. 1 от ЗВМР, тъй като в случая е разпоредено изготвяне на заповед за налагане на дисциплинарно наказание, преди запознаване на служителя със справката от извършената проверка и преди депозиране на неговите писмени обяснения. Това нарушение на императивна правна норма е съществено нарушение на административно производствените правила и е самостоятелно основание за отмяна на административния акт. По силата на чл. 237 от ПП на ЗМВР дисциплинарното нарушение се установява от органа, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, като за установяване на нарушението дисциплинарно наказващият орган в рамките на дисциплинарното производство може да разпорежи извършване на проверка. В конкретиката на казуса следва да се отбележи, че дисциплинарно наказващия орган не е провел никакви действия от свое име по установяване на нарушението. Липсват преки и косвени доказателства, от които да е видно, че са изпълнени разпоредбите на чл. 35 от АПК.

На следващо място в заповедта, освен коя точно норма наказващият орган счита, че е нарушена, следва да конкретизира какво точно не е направил с действията или бездействията си наказаният служител. Такова уточняване не е направено. В случая от събраните по делото доказателства, настоящия състав намира, че жалбоподателя евентуално не е изпълнил разпоредба на подзаконов нормативен акт-Инструкция № I-з-2295 от 08.12.2006г. за патрулно постовата дейност на МВР и по конкретно напуснал е границите на разпоредената за обслужване територия без разрешение от дежурния, което представлява нарушение на чл. 224, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, а не както е приел

дисциплинарно наказващия орган и това е правното основание по което следва да се ангажира отговорността му. При това положение посочените правни основания не кореспондират с фактическите основания, послужили за издаване на ататуваната заповед и водят до неспазване на установената форма на акта. Точното посочване на санкционираното със заповедта нарушение, обстоятелствата, при които е извършено, и доказателствата, въз основа на които това е установено, са от съществено значение за законосъобразното ангажиране на дисциплинарна отговорност. Тези изисквания са свързани с реализиране правото на защита на наказаното лице, както и с контрола за законосъобразност на административния акт, с който се налага наказанието, с оглед правилна преценка за наличието на осъществено от обективна и субективна страна дисциплинарно нарушение и правилното квалифициране на същото.

За настоящия състав е безспорно, че повода да бъде потърсена дисциплинарната отговорност на служителя е станалото ПТП с автомобил на МВР и напускането на поста е формалния повод. По делото се установи, че жалбоподателят е изпълнявал служебните си задължения по време, на които му е възникнала неотложна физиологична нужда. Установи се също така, че в разпоредения за наблюдение обект няма санитарно помещение, поради което не може да се приеме, че задоволяването на тази нужда е своеволно действие на служителя без основателни физиологични причини. Предвид горното съдът приема, че възникналата нужда и по-конкретно задоволяването ѝ е наложило отклонение на служителя от работното му място, без това да е свързано с виновно нарушение на трудовата/служебната дисциплина да не се отклонява от конкретното си работно място без разрешение. При тези изводи състава приема, че издадената заповед не съответства и на целта на закона, което е самостоятелно основание за отмяната ѝ като незаконосъобразна.

С оглед всичко изложено състава приема, че атакуваната заповед следва да се отмени като незаконосъобразна в условията на чл. 146, т. 3, 4 и 5 от АПК.

При този изход на спора в тежест на ответника по жалбата следва да се възложат направените от жалбоподателя разноски. Същите са в размер на 410лева и представляват заплатена държавна такса в размер на 10лв. за образуване на производство и 400лева договорено и заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие № 16421.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Р.Е.В.,*** заповед с рег. № 1 от 02.01.2013г. на началника на сектор Пътна полиция при ОД на МВР-Перник за налагане на дисциплинарно наказание.

ОСЪЖДА ОД на МВР-Перник да заплати на Р.Е.В.,***, с ЕГН ***** деловодни разноски в размер на 410 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: /п/